

PETŐCZ ANDRÁS

Velem van az Isten

Itt ül a szobámban,
velem van az Isten.
Fiatal az arca,
öregebbnek hittem.

Öregebbnek hittem
a Teremtő Urat,
nézem, ahogy csendben,
piros borral mulat.

Piros borral mulat,
nyugtatgat és lázít,
áldja meg a Jó Sors,
ahogy kvaterkázik.

Ahogy kvaterkázik,
úgy telik az idő.
Én öregebb leszek,
fiatalabb lesz ő.

Végül köszöntöm majd
az *újszülött Istent*,
mikor ő üdvözöl,
meghalok itt, lent.

De most együtt iszunk,
épp az én szobámban,
*„látod, élet vagyon,
s nem hűvös halál van”,*

így beszél az Isten,
emeli poharát,
kicsit viccelődik,
mert a szívembe lát.

*

Velem van az Isten,
éppen velem iszik:
áldja meg a Jó Sors
azt, ki még ma hisz, itt.

Lányokat bámult az Isten

Fiatal lányokat bámult ma az Isten.
Pázsiton heverték, sűrű napsütésben
és az égen
madarak repültek éppen.

Szomorú volt az arca nagyon.
Bámulta őket vágyakozón
s kíváncsian,
mint akinek semmi dolga van.

Ábrándozott az Úr, miként egy öreg,
ki nem érezhet többet örömet,
mert elszaladt valami, ami az idő.

Tán arra gondolt, még visszatérhet ő
valami szebb, valami jobb világba.
Nem abba, amitől búcsúzik máma.

Ideges az Isten

Napok óta ideges az Isten.
Villámlás, menydörgés jelzi a dühét.
S napok óta olyan feszült minden,
mindenki fél, mindenki retteg.

Talán ha valami siker érné végre,
valami díj, valami elismerés,
hogy nem hiába dolgozik, kínlódik annyit,
hogy van értelme annak, amit éppen csinál.

Valami halk remegés minden pillanatban,
érezni, hogy robban majd valami,
csak épp nem tudni, mi.

Egyre sűrűbb lett errefelé minden,
annyira mások a mindennapok,
azóta, hogy ideges az Isten.

Mondatok a szabadságról

Ki szabadságot akar,
az szabadságot akar
egyszerű szavakkal,
vagy csak szavak nélkül.

Ki szabadságot akar,
az szabadságot akar,
ha hidat foglal, azzal,
ha tiltakozik, azzal,

hogy szóvá meri tenni,
mi szeretne lenni,
vagy, hogy mi a gondja,
hirtelen kimondja.

*

A szabadság ott van
a sárga rózsában,
a szabad madárban,
ki az égbe repül.

*

A szabadság ott van
mindenféle tettben,
a vágyban,
és az ágyban,

hogy nem közli senki,
miképp kell szeretni,
s főleg hogyan,
és boldogan

miként is élhetek.

Nem írhatnak elő
tevékenységeket,
parancsba sem lehet adni,

hogy sikert sikerre halmozunk,
nem érdemes.

Ki szabadságot akar,
az szabadságot akar
haragos szavakkal,
vagy tán szavak nélkül.

*

A szabadság ott van
sok-sok ezer tárgyban,
különböző színben,
és a változásban,

abban, hogy a bőröd
milyen árnyalattal
mutatja az ősöd,
és az érintése

éppen ma miféle.

Nem mondhatja senki,
papírt kell szerezni
ahhoz, hogy a társam,

közös háztartásban
velem legyen.

*

Ki szabadságot akar,
az szabadságot akar,
mintha sziklára lép,
hogymesszire lássson.

*

A szabadság ott van
a sárga rózsában,
és a tulipánban,
meg az elmúlásban.

Szabad lesz az élet,
szabad lesz a madár,
az a szép közöttünk,
aki szabadon jár.

*

A szabadság ott van
minden gesztusodban,
ahogy a magasba emeled
a tekinteted,

ahogy eldadogod,
vagy talán suttogod,
mi az akaratod,
az lesz a szabadság.

És szabadság van abban
a vágyakozásban,
hogymjobban élhess végre,
tartozásod majdan

felírhasd az égre:
ebben szabadság van.

*

A szabadság ott van
a piros rózsában,

a kék nefelejcsben,
a megújulásban.

Ki szabadságot akar,
az szabadságot akar
egyenes szavakkal,
vagy amit tesz, azzal.

*

Ott van a szabadság
a mozdulatodban,
ahogy a tenyered
szüleid sírjára helyezed,

s könnycseppet hullajtasz
a talajra,
amiből egykoron kinőtt
őseid sarja,

ez lett a szabadság.

Apró ékszer neked,
viszont a hiánya:
magad pusztulása.